Ч. 138. Четвер 21 червня (4 липня) 1901. Рік XI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

## Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

| | |
|---|---|
| на цілий рік К. | 4·80 |
| на пів року „ | 2·40 |
| на чверть року „ | 1·20 |
| місячно . . „ | —·40 |

Поодинокe число 2 с.

З почтовою пересилкою:

| | |
|---|---|
| на цілий рік К. | 10·80 |
| на пів року „ | 5·40 |
| на чверть року „ | 2·70 |
| місячно . . „ | —·90 |

Поодиноке число 6 с.

## Сойм краєвий.

Вчерашне засїдане отворив Маршалок о год. $10^1/_2$ і повідомив, що удїлив послови Незабітовскому урльопу на 7 днів, а Екс. Яворский і Водзицкий не возьмуть вже участи в нарадах. — Секретар пос. Каратницкий відчитав інтерпеляциї пос. др. Олесницкого і о. Небиловця. З порядку дневного, котрий обнимає 49 справ, мотивував пос. ґр. Андр. Потоцкий своє внесенє на зміну проекту закона пенсийного для урядників приватних, котре відослано до комісиї адміністрацийної. Внесенє пос. о. Стояловского в справі виборів до ради повітової в Бялій передано комісиї правничій. Громаді міста Нового Санча удїлено позволеня до побираня оплат копиткових. По тім приступлено до дальшої дебати над предложенем правительственним о реґуляциї рік. Перший забрав голос пос. кс. Стояловский і домагав ся законного забезпеченя відшкодованя за місця ужиті до реґуляциї рік і на насипи. По нім забрав голос пос. Абрагамович і промавляв за правительственним предложенем.

По нім забрав слово справоздавець пос. Козловский і просив о приняте закона в цїлости, що сойм одноголосно учинив. Відтак прийшло до дискусиї над резолюциями, які сойм ставить в тій справі додатково до правительства. Посли Окуневский і Кшиштофович промавляли за реґуляцию Прута і Черемошу, п. Тшецеский за горішним Сяном повисше Ліська, п. Юґендфайн за горішним Вислоком, а п. Гневош за увзглядненем Віґора між Нижанковичами а Юречковою. Референт приймив ті поправки, заявляючи, що не можна ручити, чи правительство згодить ся на них. Ухвалено також поправку пос. Бернадзіковского, поручаючу Видїлови краєвому, аби як найскорше постарав ся о дальшу реґуляцию несплавних рік. — З черги представив пос. Абрагамович короткий закон, котрим зносить ся від вересня с. р. побір краєвих оплат консумцийних від палених напитків, бо коронні краї одержать участь в доходї з нового горівчаного податку державного. — Дальше ухвалено назвати рільничу школу в Дублянах академією і кілька внесень в справі піднесеня годівлї худоби. По відчитаню кількох нових інтерпеляций і внесень замкнув п. Маршалок засїдане о год. $3^1/_2$ по полудни і назначив слїдуюче на нинї рано.

## Вісти полїтичні.

*(Ще про справу Уґрона. — З балканьского півострова.)*

В угорскім соймі пос. Уґрон промавляв в справі порушеній Рімлєром. Уґрон заперечив твердженє, що жадав від Делькасого гроший. Коли на Угорщині істнують банки панґерманьскі, саскі, панславістичні, румуньскі, котрі служать інтересам ворожим вітчинї, то партия независимих могла старати ся о заснованє француского банку. Бесїдник застерігає ся против того, що навязав був зносини з Росиєю, був за тим, аби прилучити ся до російско-француского союза, однако не переговорював з Росиєю. Приятелем Франциї бесїдник є від 1870 року. Відповідаючи на закид, що єго поступованє було непатріотичне, доказує, що через брак опозициї в краю против тридержавного союза, Угорщина виставлена на визиск зі сторони Німеччини. Справа Рімлєра, то робота провокацийних аґентів і шпигунів, котрі хочуть бесїдника збезчестити. — Зібрані на ґалериї студенти і клерикали так демонстративно оплескували промову Уґрона, що президент велїв ґалерию опорожнити. — Рімлєр оголосив в дневниках заяву, що твердженя Уґрона неправдиві, і що Уґрон формально уряджував за ним нагінку, і пер на него, аби раз вже видобув той міліон від француского правительства.

Султан приймив оногди на авдиенциї сербского посла в Константинополи, і повідомив єго о приказі, який велїв розіслати до всїх турецких пограничних властий, щоби спиняли розбишацкі напади турецких підданих на чужі землї. Рівночасно просив султан також сербского посла, щоби і з сербскої сторони видано такий приказ до підчинених властий. Посол порушив відтак справу затвердженя митрополита сербского в Скопліи, але султан відповів, що теперішна хвиля не надає ся до того. Султан приймив також грецкого посла, і висказавши єму своє вдоволенє з причини удержуваних добрих відносин між обома державами, надїлив єго ордером „Османиє“ першої кляси. — Між Альбанцями все ще слїдний великий ворохобний рух. Богато Альбанців арештовано.

12)

## НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

**(З анґлїйского.)**

(Дальше.)

Молодий мужчина взяв мінерал в руку, став єго обертати на всї боки, а наконець сказав:

— Не можу віяк вгадати.

— Нї? Атже пан Уентворт, що був вчера у мене, казав менї прецї, що ви належите до тої копальнї.

— А так, тепер вже собі пригадую. Так єсть, то правда, що я там маю свої інтереси.

— Задля того я й прийшов до Вас; деж по правдї єсть тота копальня?

— Над рікою Оттавою, бачу недалеко від Монтріяль; зовсїм докладно не можу і я Вам сказати.

— Так, а Уентворт має ще одного спільника, правда? Не можу пригадати собі єго имени.

— Здає ся, чи не Джон Кенйон?

— Так і менї здає ся, що Кенйон. Отже я хотїв би запитати ся, в яких відносинах стоїте Ви до обох тих людий? Чи Ви спільник, чи копальня належить до Вас самих, чи до тамтих, чи до когось иншого?

— Заким Вам відповім на то питане, пане Мельвіль, то хотїв би я знати, длячого Ви тим так інтересуєте ся?

Мельвіль засьміяв ся:

— Скажу Вам то отверто; ми хотїли би знати, чи не далось би, щоби ми дістали ще якусь пайку в тій копальнї.

— Ба, а когож Ви маєте на думці, коли кажете „ми“? Хтож то ще крім Вас?

— Я маю на думці фабрику порцеляни, до котрої належу. Того материяльу, як то знаєте, уживають до виробу порцеляни.

— Ну, так, я то знаю — відповів Льонґворт, хоч перший раз о тім довідав ся.

— Добре; отже можете менї сказати, хто суть властителї тої копальнї?

— Тепер єсть властителем якийсь чужинець, і навіть не знаю як він називає ся; але оба ті молоді панове мають на нїй опцию. Доки она має тягнути ся, не можу Вам також сказати. Они хотїли мене намовити, щоби я разом з ними основував товариство для визисканя сеї копальнї, з капіталом 200.000 фунтів штерлїнґів.

— Так, він говорив о тій сумі — сказав Мельвіль, — але она здавала ся менї трохи за велика. Тим паничам здає ся, що той мінерал має дуже велику вартість, коли гадають, що він буде платити дивиденду від 200.000 фунтів штерлїнґів. А Ви як гадаєте?

— Я ще не виробив собі рішучого погляду, бо чекаю, аж ті панове предложать плян.

— Ах, я розумію зовсїм Ваше положенє — сказав Мельвіль, а відтак нахилив ся трохи наперед і говорив тихійшим голосом:

— Ви чоловік промисловий, пане Льонґворт, скажіть же менї тепер, які шанси мали би ми, як би хотїли купити копальню по цїнї опцийній, котра певно о много менша від суми 200.000 фунтів? Ми не хотїли би в ню тілько вкладати, а як би Ви єї могли купити для нас по яко тако умірній цїнї, то ми би охотно відкупили від Вас цїлий той інтерес.

Льонґворт подумав хвильку а відтак сказав до Мельвіля:

— Отже Ви хочете обох тих мужчин позбути ся?

— Розуміє ся, що ми би хотїли дїлити ся зиском о скілько можна з як найменше людьми.

— Зовсїм справедливо; я розумію, що у Вас на думці. Отже менї здає ся, що то далось би якось зробити. А Вам тота справа дуже пильна?

— Не конче, длячого Ви питаєте ся?

— Бо менї здає ся, що як би ми взяли ся добре до дїла, то могли би купити копальню по цїнї опцийній; розуміє ся, що аж тогди, коли би опция скінчила ся.

— А то не було би занадто ризиковно? Тамті другі могли би тимчасом утворити своє товариство, а нам тогди прийшло ся лиш поминати, як звали.

## З буджетової комісиї.

На рускі потреби ухвалила соймова комісия буджетова такі позициї:

| | |
|---|---|
| Товариство взаїмної помочи дяків перемиской диецезиї . . . . | 200 К. |
| Тов. взаїмної помочи дяків львівскої диецезиї . . . | 200 „ |
| Тов. взаїмної помочи дяків станиславівскої диецезиї . . | 200 „ |
| Руский народний театр . . | 14.500 „ |
| (Петицию о підвисшенє відослано Виділови кр. до справоздания) | |
| Тов. „Боян“ у Львові . . . | 600 „ |
| На видавництво руских шкільних книжок . . . . | 12.000 „ |
| Часопись „Учитель“ . . . | 1.000 „ |
| Тов. „Просьвіта“ . . . . | 6.000 „ |
| Часопись „Посланник“ . . | 400 „ |
| Наукове товариство ім. Шевченка: | |
| на Руск. Істор. Бібліотеку . | 1.000 „ |
| для археольоґічної комісиї . | 3.000 „ |
| на наукові видавництва . | 4.000 „ |
| для етноґрафічної комісиї . | 1.000 „ |
| на етноґрафічну експедицию . | 1.000 „ |
| Часопись „Дзвінок“ . . . | 400 „ |
| О Селецкий на новіцият СС. Служебниць у Жужли . . | 200 „ |
| Для СС. Служебниць в Кристинополи . . . . . | 1.000 „ |
| Інститут дівочий в Перемишли . | 400 „ |
| „ „ надзв. підмога . | 2.000 „ |
| На видавництво рус.-укр. бібліотеки Рус. Товариства педаґ. . . | 600 „ |
| Для рускої школи виділової ім. Шевченка . . . . | 4.600 „ |
| ОО. Василияни на видавництва . | 400 „ |
| На реставрацию катедри в Станиславові 4 рата . . . | 4.000 „ |
| На реставрацию церкви в Рогатинї 2 рата . . . . | 2.000 „ |
| На реставрацию церкви в Галичи з 9000 К. 1 рата . . . | 3.000 „ |
| На реставрацию іконостаса в Сіняві . . . . . | 2.000 „ |
| Для Товариства „Сельский Господар в Олеську . . . | 600 „ |
| Інститут Василиянок у Львові . | 1.000 „ |
| „ „ в Яворові . | 1.600 „ |
| (Петицию о підвисшенє відослано до Виділу краєвого до розслїдженя). | |

Захоронки, Соколи, бурси, акад. товариства, шкільні помочи побирають з загальних дотаций, котрі розділює опісля Виділ краєвий.

## Новинки.

*Львів дня 3 го липня 1901.*

— **Ц. к. краєва рада шкільна** ухвалила між иншими на засїданю з дня 22-го червня 1901 Іменувати в народних школах о. Мих. Продана греко-кат. катихитом в Снятинї, Вал. Заячківску старшою учителькою 6-кл. женьскої школи в Чорткові. Нат. Михалевичівну молодшою учителькою 4-кл. школи в Ланчинї, Іл. Зіґмундівну молодшою учителькою 2-кл. школи в Борини. Володим. Левицкого управителем 2-кл. школи в Сущинї. Мар. Шайну молодшим учителем 6-кл. школи мужескої в Сяноцї. Меч. Химяковского старшим учителем 4-кл. школи мужескої в Бучачи, Ольгу Грицаківну молодшою учителькою 4-кл. школи в Стоянові. Богум. Гостинка управителем 6-кл. школи женьскої в Перемишли, Бол. Страку учителем 3-кл. школи мужескої в Перемишли, Володисл. Шибяка старшим, а Стан. Гарлицкого молодшим учителем 4-кл. школи мужескої в Перемишли, Людв. Соболя старшим, а Кар. Влодарчика молодшим учителем 4-кл. школи мужескої в Перемишли. Йос. Унґегайера молодшим учителем 4-кл. школи мужескої в Перемишли. Ів. Роттенберґа учителем 3-кл. школи мужескої в Бучачи, Конст. Німентовского управителем 4-кл. школи в Журавнї. Тер. Бурґгардтову молодшою учителькою 6-кл. школи женьскої в Стрию, Мих. Гурчаньского старшим учителем 3-кл. школи в Язлівци, Мар. Костиньску молодшою учителькою 2-кл. школи в Гачеві; дальше управителями 2-кл. шкіл: Ант. Нуда в Черниляві, Вас. Чипчара в Підгірцях, Болесл. Кулиньского в Бабинцях, Володисл. Грачиньского в Рокитници; вкінци учителями і учительками шкіл 1-клясових: Мих. Батюка в Опліцку, Павла Моспанюка в Мокротинї, Казим. Радзиковску в Чижеві, Фр. Штрайта в Лїщанцях. Войт. Коссіора в Доброполи. Йос. Смоленя в Розтоцї, Йос. Левицку в Гвоздї, Фил. Ржеховичівну в Коростнї. Володисл. Лукашкевича в Посадї сяніцкій, Йос. Прокоповича в Волцневі. Андр. Галензику в Скопові, Стеф. Чесника в Микуличинї, Фил. Барну в Тишківцях.

— **З перемиской епархії.** Відпустки для поратованя здоровля одержали оо.: Кульчицкий Єв. на 6 тижднів, Бачиньский Волод. на 6 тижднів, Колпачкевич Антін на 6 тижднів, Карпяк Теодор на 4 тижднів. — Подолиньский Филемон, парох в Ланах, іменований орд. шкільним комісарем на деканат ярославский. — Завідательства одержали Франц Щепкович в Наконечнім, дек. яворівского; Юліян Гумецкий (молод.) в Ступници, дек. мокряньского. Раставецкий Щастний получив канонїчну інституцию на Сїлець белзкий.

— **Стипендийною запомогою** в фундациї Якова Геровского по 200 кор. річно, наділив львівский „Народний Дім“ Емилїяна Копистяньского, ученика III кл. самбірскої ґімн. сироту по сьвященику в Криниці.

— **В буджетовій комісиї** при шкільнім буджетї промовляв п. Барвіньский, і виказував потребу подбати про образоване заводових учителїв господарства. Комісия приняла резолюцию: „Поручає ся Виділови краєвому, щоби обдумав способи, як би можна кандидатам, котрі покінчили учительску семинарию з добрим успіхом і визначили ся замилованем до науки господарства, уможливити образоване в дубляньский висшій школї на заводових учителїв господарства при учительских семинариях“.

Крім того висказав п. Барвіньский, що богато є громад, в котрих нема шкільних будинків, а богато таких, де будинки дуже лихі, так, що і молодїж шкільна і учителї западають через те на здоровлю, а громади не є в силї поставити лїпші. Вніс отже резолюцию, котру принято: „Поручає ся Виділови краєвому, щоби в слїдуючім буджетї вставив на будову шкіл окрім дотеперішної квоти 200.000 К. на певну чергу лїт, щоби з того можна уділяти підмог громадам на будову шкіл“.

— **З Бучача** пишуть: Дня 6-го липня с. р. о годинї 3-ій пополудни відбудуть ся в комнатах „Рускої Бесїди“ в Бучачи, загальні збори товариства „Шкільна поміч“ з слїдуючим порядком дневним: 1. Реорґанїзация товариства і доповнене дотеперішного статуту. 2. Справа будови рускої бурси. 3. Вибір виділу і предсїдателя. 4. Внесеня членів.

— **Великі бурі.** З Австриї і Бавариї доносять, що величезна буря получена з хмароломом наробила в полудневій Бавариї значні шкоди. Коло Шердінґ вода ушкодила зелїзничий шлях, так, що комунїкация перервана. На австрийских зелїзницях перерва декуди потреває імовірно до 8 днів.

---

— А менї таки здає ся, що ми могли би то ризикувати, я ще подумаю над тим. Але очевидно цїла справа мусить лишити ся між нами.

— Авжеж, розуміє ся. А от, що я хотїв ще сказати: наш діловодець писав до Уентворта, що той мінерал не має для нас нїякої вартости.

— Дуже добре – сказав на то Льонґворт і подивив ся на свого гостя такими очами, як колиб хотїв сказати, що він з ним зовсїм годить ся.

— Отже найлїпше не згадуйте про нас нїчого, коли будете говорите з Уентвортом.

— Розуміє ся, що не буду згадувати.

— Добре; отже поки що здаю сю справу на Вас.

— Добре; я мабуть завтра навідаю ся до тих панів. Квапити ся не потребуємо, бо знаю случайно, що они ще не взяли ся до нїчого.

Коли Мельвіль пішов, ходив Льонґворт довгий час по своїй конторі і укладав в своїй голові плян, котрий мав рівночасно принести єму й гроші і огірчити житє Кенийонови.

Коли Едита і сего вечера не згадувала про справу, котра єго тепер так дуже інтересувала, звернув ся він наконець сам до неї з питанем:

— Скажи-но Едито, чи ти пригадуєш ще собі тих обох, з котрими ми були разом на кораблі: Кенийона і Уентворта?

— Чи собі пригадую? Розуміє ся, що пригадую собі.

— А ти знаєш, що они мають якусь копальню на продаж?

— Знаю.

— В сїй справі був один з них — Кенйон — перед кількома днями у мене, але я собі тогди ще не розважив був добре і длятого не приняв єго прихильно. Але коли тепер лїпше собі роздумав, то набрав охоти до того. Щож ти на то, Едито?

— О, я уважаю то за річ знамениту; бо як би то не було зовсїм щось певного, то Джон Кенйон не брав би ся до того. Чи попросити їх, щоби они прийшли сюди і тут з тобою поговорили.

— Того не потреба. Інтерес, то інтерес. На таку розмову то моя канцелярия найлїпша.

— Таже ми на кораблі жили з ними в дружбі, отже то річ трохи зміняє.

— Нї, я не годжу ся на то, щоби сполучати інтереси з приватними сходинами. Тота розмова, що відносить ся чисто до інтересу може найлїпше відбути ся або в моїй або в Уентвортовій конторі, розуміє ся, коли він яку має.

— Він має; єго адреса есть...

— Ах, ти знаєш єго адресу?

Едита почервоніла ся, коли поміркувала що сказала, а відтак відозвала ся:

— Може тобі здає ся, що то менї не яло ся знати адресу пана Уентворта?

— О нї, зовсїм нї. Менї то лиш дивно.

— Ну, я єї случайно довідала ся. Але я рада з того, що ти хочеш стати з ними до спілки і я маю надію, що Вам пощастить ся. Чи підеш завтра до них?

— Здає ся. Не можу преці знати, чи згодимо ся; але коли поставлять такі услівя, що їх буде можна приняти, то я готов помагати їм до основаня товариства і буду рад з того, коли то удасть ся.

Коли Едита зайшла до своєї комнати, написала зараз письмо до п. Джона Кенйона, котре вислала під адресою пана Уентворта. Она написала:

Поважаний Пане Кенйон!

Коли ми говорили о вашій розмові з моїм первим братом, то я собі зараз погадала, хоч Вам того й не сказала, що то тогди не було єго послїдне слово. Нинї вечером розповідав він менї, що зайде завтра до Вас, і я Вам посилаю отсих кілька слів, щоби Ви не гадали, що то я спонукала єго, щоби він пішов до Вас; противно він сам зачав о тім говорити. Маю надію, що єго участь вийде Вам в хосен і тїшу ся з Вашої спілки.

Здоровлю Вас щиро

Ваша

Едита Льонґворт.

Той лист дала она своїй служниці і казала єго віднести зараз на почту. Служниця з листом в руці стрітила на сходах молодого пана Льонґворта, котрий, видко, виходив ще на місто. Набравши підозріня з попередної розмови спитав Віллєм дівчину:

— Куди з тим ідете?

— На почту, пане Віллєм.

— Дайте сюди, я єго кину до скринки і не будете потребували ходити.

Коли зайшов поза ріг улиці, виймив лист з кишені і прочитав адресу та аж закляв при тім з тиха. Як би з него був той злий дух як в якімсь драматї, то був би лист отворив і не кинув до скринки. Але він того не зробив і не дав на почту. На другий день одержав Джон Кенйон першою почтою лист від панни Льонґворт.

— **Смерть від грому.** В Городници, скалатского повіта, ударив грім в часї бурі в хату тамошного господаря Гринька Тихолиза і убив сидячу на печи 10-лїтну дочку его Юлїю.

— **Звертаємо увагу** Вп. Читачів на оголошенє видавництва руского тов. педаґоґічного, заміщене в надісланім нинїшної часописи. Видїл товариства просить завчасу замовляти потрібні книжки на нагороди для учеників, аби можна їх на час доставити на місце.

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Ішль** 3 липня. Є. В. Цїсар прибув сюди вчера по полудни. На двірци повитали достойного гостя місцеві достойники.

**Відень** 3 липня. При вчерашних доповняючих виборах до долїшно-австрийского сойму з X дїльници міста Відня на місце антисеміта пок. Шлезінґера, вибрано перший раз социялїста дра Віктора Адлєра 4855 голосами против 4121, які упали на антисеміта Різавки.

**Петербург** 3 липня. „Новоє Время" доносить, що німецкий канцлєр ґр. Більов їде при кінци сего місяця до Петербурга, аби там порозуміти ся в справі торговельних договорів.

**Константинополь** 3 липня. Занедужав тут 20-лїтний помічник пекарский на джуму. Заряджено средства, аби не допустити до розширеня пошести.

**Білгород** 3 липня. Король наміряє ще сего року прибути до Відня, де хоче відвідати Цїсаря Франц Йосифа.

## Надіслане.

— **Наш нервовий вік,** котрим часто гордимо, видає сам старанним і гиґиєнїчним способом віджи8люваня средства для злагодженя напружаючої працї в використовуваню поступу і тим побільшає загальний добробит і жизненну силу народів. До тих средств належить передусїм Катрайнера Кнайпівска кава солодова, котра єсть надзвичайно здоровим додатком до кави зернистої. Навіть при ужитю дорожшого рода зернистої кави, кошти не збільшають ся, а кава значно зискує на смаку. Де знов розходить ся о більшу ощадність, там навіть чиста Катрайнера Кнайпівска кава солодова дає смачний напиток, бо має она сама в собі смак кави зернистої, котрого додаєсь їй після приписів Катрайнера в вивару кавової ростини. Она дуже легко стравна, витворює кров і здоровий вигляд і як дуже поживну поручають еї загально лїкарі женщинам і дїтям, як також тим особам, котрим безоглядно заборонено зернисту каву. Нехай проте нїяка господиня нї мати не зволїкає довше з заведенем тої правдивої „родинної кави", але треба при закупнї добре звернути увагу на оригінальне опакованє з охоронною маркою сьвященика Кнайпа і назвищем Катрайнера.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим ліком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по его смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть его зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тісто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до П. Корінєвича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

# Видaня
## Руского педаґоґічного Товариства.

### Образкові видaня.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

### Видaня без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леонїда Глїбова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до ісцитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олїмпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки руской мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальской 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний", поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарнї Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропигії.

Глава чотирнайцята.

Коли злий початок заповідає добрий конець, то оба наші приятелї повинні би були бути досить вдоволеними. Але така вже неконсеквентна людска натура: они не були вдоволені.

Хоч Кенйон стояв при своїм, що барит єсть рішучо цїнним мінералом, то таки лист Мельвільового дїловодця зробив на него враженє, бо прецї, як Уентворт казав, мусїли тотї люди лїпше знати чого уживає ся до фабрикациї порцеляни.

Але писанечко Едити Льонґворт оживило знову его надїю, а ще більше слїдуючий зараз по тім лист Віллєма Льонґворта, в котрім той запрошував его на розмову, котра й відбула ся на другий день в Уентвортовій конторі. Льонґворт заінтересував ся нараз дуже підприємством і розвинув зараз свій плян, щоби „дїло пустити в рух". Обом повикам в справі акцийних підприємств сказав, що богато зависить від зверхної форми, длятого насамперед наймуть хороший льокаль, умеблюють его красно, кажуть випечатати проспекти, придумають собі адресу для телєґрамів, а передовсїм виберуть собі для „правної поради" добре звістного адвоката.

Кенйон сказав на то, що тоті приготовленя вимагають богато часу і гроший а они не мають нї одного нї другого.

— Ми можемо — відповів Льонґворт спокійно споглядаючи крізь свій блискучий монокль на Кенйона — сподївати ся при тім інтересї кождий для себе яких 60.000 фунтів штерлїнґів зарібку, але такої суми не заробить ся без нїякого ризика. Отже коли вже при самих приготовленях хочете скупити ся, то я би Вам радив лїпше не розпочинати.

— Колиж бо ми не маємо гроший — опирав ся Кенйон при своїм.

— Ну, то й видите, що я правду кажу; бо у кого нема гроший щоби поставити на льотерию, то чей годї, щоби він виграв. Може не так?

Уентворт, що знав ся лїпше на інтересах, як его спільник, зрозумів зараз, що Льонґворт має рацию і відозвав ся:

— Правду кажете, пане Льонґворт і я гадаю, що тепер була би найважнїйша річ, щоби ми поговорили о наших взаїмних услівях.

— Таже то не трудно договорити ся — сказав на то Льонґворт. — Чи згодите ся на то, коли я возьму на себе третину ризика і зиску?

Се предложенє принято і Уентворт відчув, що тим зроблено перший крок до здїйсненя его надїй і его приятеля; лиш обом було дуже дивно, що Льонґворт так нараз змінив свої погляди.

Они наймили близенько коло „Анґлїйского Банку" контору, котрої уладженє забрало богато часу і гроший. Їх невдоволенє з того, що тратить ся тілько дорогого часу, умів їх новий спільник тим успокоїти, що казав, що непотрібний поспіх зробив би лиш зле враженє і все би попсовав.

Конець кінцем учив він Кенйона і Уентворта „рутини підприємства", як то він називав той рід приготовлень і треба сподївати ся, що они оба користали з того.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

# ІНСЕРАТИ.



З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).